

Thứ Ba, 30-9-2025. Tuần 26 Thường Niên - Năm C
Tuesday, September-30-2025. Week 26th Ordinary Time. Year C

Lễ Nhớ Thánh Giêrônimô, Linh mục, Tiến sĩ HT

Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD. chuyển ngữ
Dịch từ nguồn: **Word Among Us**

Dcr 8, 20-23

Zechariah 8:20-23

Chúng tôi muốn đi với anh em, vì chúng tôi đã nghe biết rằng Thiên Chúa ở với anh em (Dcr 8,23)

One Sunday morning, a young girl was complaining to her mother about having to go to Mass. Her mother smiled and said, "Don't think of going to Mass as something you have to do; you get to do it!" A shift in perspective like that can make all the difference. Zechariah's words in the first reading were meant to have that effect on God's people.

Zechariah ministered during the period after the exiles had returned to Jerusalem, when the Lord was asking them to rebuild the Temple. He was called to try to rouse them to keep up with the work. It wasn't that they had to rebuild the Temple; they got to do it! If they built the Temple, God would pour out his blessings on them. Not only would they have the joy of being in his presence and worshiping him, but people from all over the world would rush to Jerusalem to pursue the Lord (Zechariah 8:22). God's presence with Israel would be so compelling that people from every nation would grab hold of them and join them in seeking the Lord (8:23)!

Picture yourself joining these throngs of people heading to the Temple. There's excitement in the air as you see the Lord's dwelling in the distance. You see all the Jews hurrying toward it and realize that God isn't just inviting Israel; he is inviting you to come to him! When you draw near to seek him, you realize that he was longing for you the whole time.

Một sáng Chúa Nhật nọ, một bé gái than phiền với mẹ về việc phải đi lễ. Mẹ cô bé mỉm cười và nói: "Đừng nghĩ việc đi lễ là điều bắt buộc con phải làm; con được làm mà!" Một sự thay đổi quan điểm như thế có thể tạo nên sự khác biệt lớn. Những lời của Dacaria trong bài đọc một được cho là có tác động như vậy đến dân Chúa.

Dacaria đã thi hành sứ vụ trong giai đoạn sau khi những người lưu đày trở về Giêrusalem, khi Chúa yêu cầu họ xây dựng lại Đền Thờ. Ông được kêu gọi để cố gắng khích lệ họ tiếp tục công việc. Không phải là họ phải xây dựng lại Đền Thờ; mà là họ phải làm điều đó! Nếu họ xây dựng Đền Thờ, Chúa sẽ đổ tràn phúc lành xuống trên họ. Họ không chỉ có niềm vui được ở trong sự hiện diện của Người và thờ phượng Người, mà mọi người từ khắp nơi trên thế giới sẽ đổ về Giêrusalem để theo đuổi Chúa (Dcr 8,22). Sự hiện diện của Chúa với dân Israel sẽ mạnh mẽ đến nỗi mọi người từ mọi quốc gia sẽ nắm lấy họ và cùng họ tìm kiếm Chúa (8,23)!

Hãy tưởng tượng bạn đang hòa mình vào dòng người đang hướng về Đền Thờ. Không khí thật phấn khích khi bạn nhìn thấy Nhà Chúa ở phía xa. Bạn thấy tất cả người Do Thái đang vội vã tiến về phía đó và nhận ra rằng Chúa không chỉ mời gọi dân Israel; Người đang mời gọi bạn đến với Người! Khi bạn đến gần để tìm kiếm Người, bạn nhận ra rằng Người đã mong đợi

It's not just your imagination or the power of positive thinking. It's God's grace. You really are one of those in that throng of people who have been invited to seek the Lord. Jesus has redeemed you and opened heaven to you. God's promises to welcome you and beckon you to himself are fulfilled. That means you get to seek the Lord—you are blessed to approach him and worship him.

This truth can change your perspective; it can bring you joy and zeal. Other people will see it and want to join you! Because, as Zechariah described, the most attractive witness is someone who loves to be with the Lord.

“Lord, thank you for welcoming me every time I pray. May my life reflect your love to everyone I meet.”

bạn suốt thời gian qua.

Đó không chỉ là trí tưởng tượng hay sức mạnh của suy nghĩ tích cực. Đó là ân sủng của Chúa. Bạn thực sự là một trong những người trong dòng người được mời gọi tìm kiếm Chúa. Chúa Giêsu đã cứu chuộc bạn và mở cửa thiên đàng cho bạn. Lời hứa của Chúa chào đón và mời gọi bạn đến với Người đã được ứng nghiệm. Điều đó có nghĩa là bạn được tìm kiếm Chúa - bạn được phước khi đến gần và thờ phượng Người.

Sự thật này có thể thay đổi quan điểm của bạn; nó có thể mang lại cho bạn niềm vui và lòng nhiệt thành. Những người khác sẽ nhìn thấy điều đó và muốn tham gia cùng bạn! Bởi vì, như Dacaria đã mô tả, người làm chứng hấp dẫn nhất là người yêu thích ở bên Chúa.

Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa đã đón nhận con mỗi khi con cầu nguyện. Nguyện xin cuộc đời con phản chiếu tình yêu của Chúa đến tất cả mọi người con gặp gỡ.

Lc 9, 51-56

Luke 9:51-56

Chúa có muốn chúng con gọi lửa từ trời xuống không? (Lc 9,54)

There's no way around it—rejection hurts! Whether being denied a job or a date, most of us can recall the pain of being turned down or cast aside. It's easy to take these experiences personally and to give in to the temptation to respond in anger. So we can understand James and John's harsh reaction to the Samaritans who refused to welcome Jesus in today's Gospel (Luke 9:53-54).

By contrast, Jesus didn't respond in wrath. Instead, he rebuked James and John and moved on to another village. In fact, every time Jesus faced rejection or hostility, he chose patience,

Không còn cách nào khác - sự từ chối thật đau đớn! Cho dù bị từ chối một công việc hay một cuộc hẹn hò, hầu hết chúng ta đều có thể nhớ lại nỗi đau bị từ chối hoặc gạt sang một bên. Thật dễ dàng để có những kinh nghiệm cá nhân và đầu hàng trước sự căm dỗ để phản ứng trong sự tức giận. Như vậy chúng ta có thể hiểu được phản ứng gay gắt của Giacôbê và Gioan đối với những người Samaria từ chối đón tiếp Chúa Giêsu trong bài Tin Mừng hôm nay (Lc 9,53-54).

Ngược lại, Chúa Giêsu không đáp lại trong cơn thịnh nộ. Thay vào đó, Ngài quở trách Giacôbê và Gioan rồi chuyển sang làng khác. Trên thực tế, mỗi khi Chúa Giêsu đối mặt với sự từ chối

mercy, and forgiveness.

How unlike Jesus we are! Some of the deepest wounds we carry come from times of rejection, when someone chose not to love us. Because of these encounters, we may feel justified in responding like James and John. While it's understandable that we might feel pain in these moments—and even afterward—by God's grace, we don't have to call down "fire from heaven" (Luke 9:54). Instead of lashing out, we can look to Jesus, who blesses those who curse him.

This event in Samaria foreshadows Jesus' passion and death. There, we see humanity's rejection of God as well as God's willingness to endure even death for the sake of his people. We witness Jesus' steadfast mercy most vividly at Calvary. The onlookers told Jesus to come down from the cross and retaliate if he was truly the Messiah. Even the soldiers jeered, "Save yourself!" But he didn't. Instead, he prayed, "Father, forgive them" (Luke 23:34, 37). Jesus always extends mercy. No matter how many times we trip and fall, he invites us to begin again, to return to him and receive that mercy.

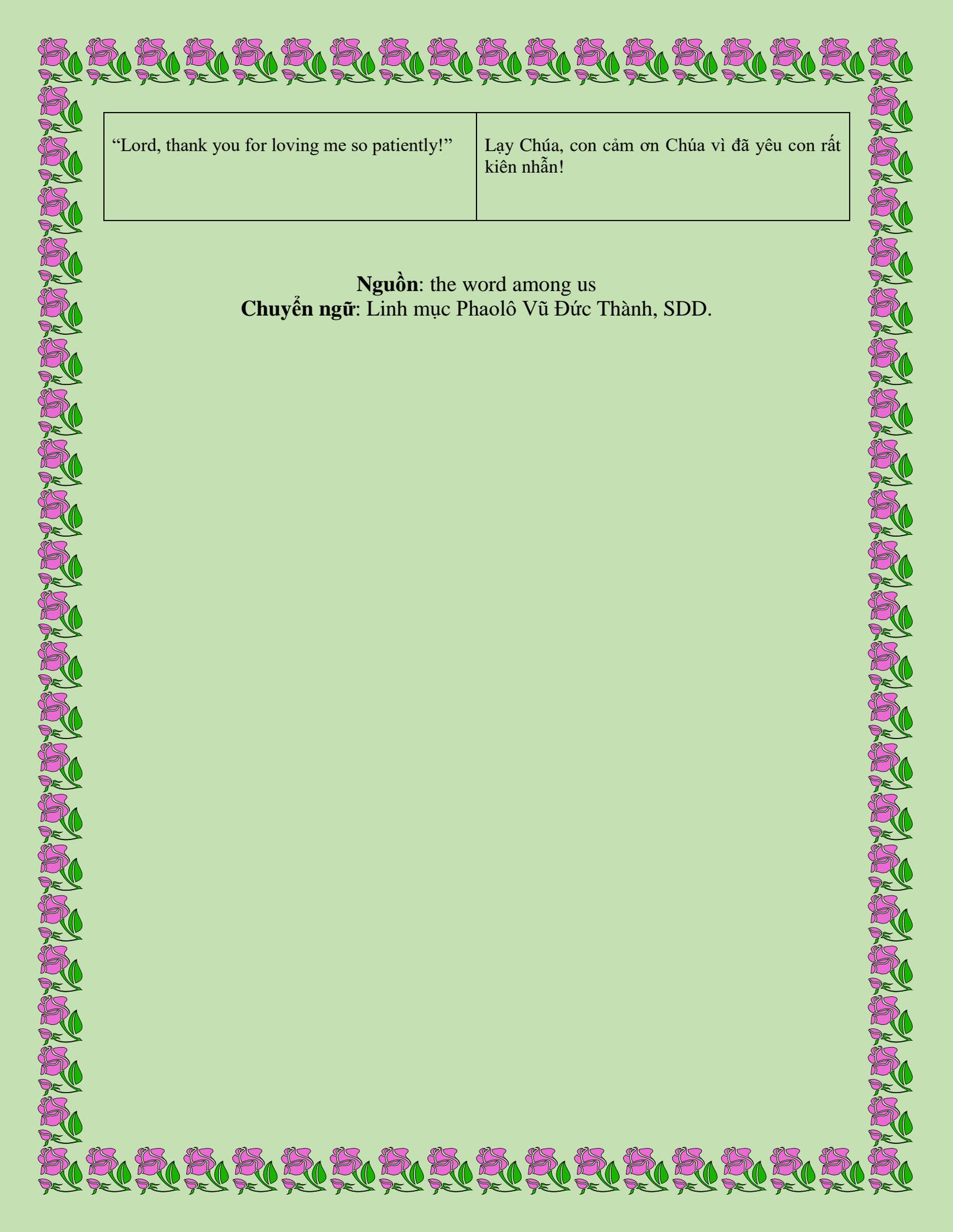
Like James and John, we struggle to understand a God who allows us—or anyone else—to reject him. We can't fully grasp God's enduring love. It's a love that tenaciously seeks us out and then humbly and tenderly waits for us to respond. Today, let's thank Jesus for enduring so much in order to save us. Let's praise him for his mercy. And let's show that mercy to the people around us.

hoặc thù địch, Ngài đã chọn sự kiên nhẫn, lòng thương xót và sự tha thứ.

Chúng ta khác với Chúa Giêsu biết bao! Một số vết thương sâu nhất mà chúng ta mang đến từ những lần bị từ chối, khi ai đó chọn không yêu chúng ta. Vì những cuộc gặp gỡ này, chúng ta có thể cảm thấy hợp lý khi phản ứng giống như Giacôbê và Gioan. Mặc dù có thể hiểu được rằng chúng ta có thể cảm thấy đau đớn trong những khoảnh khắc này - và thậm chí sau đó - nhờ ân sủng của Thiên Chúa, nhưng chúng ta không cần phải gọi "lửa từ trời xuống" (Lc 9,54). Thay vì đá kích, chúng ta có thể nhìn vào Chúa Giêsu, Ngài chúc lành cho những người nguyền rủa Ngài.

Biến cố này ở Samaria báo trước cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa Giêsu. Ở đó, chúng ta thấy loài người từ chối Thiên Chúa cũng như việc Thiên Chúa sẵn sàng chịu đựng ngay cả cái chết vì dân Ngài. Chúng ta chứng kiến lòng thương xót kiên định của Chúa Giêsu một cách sống động nhất tại đồi Canvê. Những người xem bảo Chúa Giêsu xuống khỏi thập tự giá và trả đũa nếu Ngài thực sự là Đấng Mê-si-a. Ngay cả những người lính cũng chế nhạo, "Hãy tự cứu lấy mình đi!" Nhưng Ngài đã không làm. Thay vào đó, Ngài cầu nguyện: "Lạy Cha, xin tha cho họ" (Lc 23,34. 37). Chúa Giêsu luôn mở rộng lòng thương xót. Cho dù chúng ta vấp ngã bao nhiêu lần đi chăng nữa, thì Ngài vẫn mời gọi chúng ta bắt đầu lại, trở về với Ngài và nhận lấy lòng thương xót đó.

Giống như Giacôbê và Gioan, chúng ta vật lộn để hiểu một Thiên Chúa cho phép chúng ta - hoặc bất kỳ ai khác - từ chối Ngài. Chúng ta không thể nắm bắt trọn vẹn tình yêu bền vững của Thiên Chúa. Đó là một tình yêu kiên trì tìm kiếm chúng ta rồi khiêm tốn và dịu dàng chờ đợi chúng ta đáp lại. Hôm nay, chúng ta hãy cảm tạ Chúa Giêsu đã chịu đựng rất nhiều để cứu chúng ta. Hãy ca ngợi lòng nhân từ của Ngài. Và hãy thể hiện lòng thương xót đó với những người xung quanh chúng ta.

“Lord, thank you for loving me so patiently!”	Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa vì đã yêu con rất kiên nhẫn!
---	--

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.